

vidt det kunde være hensigtsmæssigt, nu endelig at behandle Sagen, saalænge flere af de Lovarbeider, som staae i en naturlig, for ikke at sige uadskillelig Forbindelse med den foreliggende Sag, ikke ere saa vidt fremmede, at man kan have nogen bestemt Forestilling om, hvorledes disse Ting ville blive ordnede. Jeg kan i denne Henseende være enig med ham deri, at det vilde være uhenigtsmæssigt endelig at vedtage det foreliggende Lovarbeide, saalænge Rigsdagen ikke er nærmere bekendt, navnlig med den forventede nye Straffelov, den forventede Lov om Politiordeningen og med flere andre Foranstaltninger, blandt hvilke jeg skal nævne den hele Ordning af Retskrebsene rundt om i Landet. Men saa enig jeg er med det ærede Medlem i denne Betragtning, saa uenig er jeg med ham i den Konklusion, han har udtalt af disse Præmisser. Jeg er vel enig med ham i, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt paa nærværende Tidspunkt endelig at vedtage Lovudkastet, men jeg troer man skylder Sagen at bringe den et Skridt videre, end han meente, at det vilde være hensigtsmæssigt at fremme den. Jeg troer der er Opfordring for det ærede Thing til at gjøre Sit til, for sit Vedkommende at bringe Sagen tilende for denne Gang, saa at den navnlig kan komme til det andet Thing, for at ogsaa denne Afdeling af Rigsdagen, som ikke ifjor havde Leilighed til at udtale sig om Sagen, kan faae Leilighed dertil. Kun paa denne Maade kan man naae det Maal, som den høitagtede Justitsminister har udtalt, at han har havt for Øie, nemlig at faae Leilighed til at flasse sig Kundskab om, hvorledes Rigsdagen opfatter de forskjellige Spørgsmaal, som ved denne Leilighed kunne komme i Betragtning. Det tør jo nemlig ikke oversees, at Folkethinget kun danner een Afdeling af den repræsentative Lovgivningsmyndighed. Dette Punkt er iøvrigt omhandlet af den ærede Taler, der først havde Ordet idag (E. Rimestad), saa jeg troer ikke at burde dvæle videre derved.

Maar jeg herefter gaaer over til de enkelte Dele af Lovudkastet, skal jeg først tillade mig at dvæle ved det Afsnit af samme, som omhandler Domsmagtens Ordning. Vi finde da i den allerførste § af Lovudkastet en Opregning af de forskjellige Domstole, der skulle behandle

Straffefager, og det maa vistnok antages, at det har været Meningen, at denne Liste skulde være udtømmende. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (E. Rimestad) har gjort opmærksom paa, at der fortiden findes enkelte Retter, der behandle Straffefager, men som ikke ere nævnte i § 1, og han opfattede det Spørgsmaal, hvorvidt det maatte være Meningen, at disse Domstoles Funktioner skulde bortfalde med Hensyn til Behandlingen af kriminelle Sager. Han nævnte Brandretterne, tildeels Søs og Handelsretten og Provsteretterne. Jeg antager som sagt, at det har været Lovudkastets Mening, at alle kriminelle Sager for Fremtiden skulle behandles paa den i Lovudkastet foreskrevne Maade af en af de deri omhandlede Domstole, og at altsaa Brandretterne og Provsteretterne forsaavidt skulde falde bort, og at Søs og Handelsretten ikke i Fremtiden skulde behandle kriminelle Sager. Forsaavidt dette er Meningen, da er jeg ganske bestemt enig deri, forsaavidt angaaer Brandretternes og Søs og Handelsrettens kriminalstiftede Virksomhed, hvorimod jeg finder Sagen mere tvivlsom med Hensyn til Provsteretterne. — Da dette Punkt engang er bragt under Omtale, skal jeg iøvrigt i Forbindelse dermed tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det formeentlig vilde være ønskeligt, om der et eller andet Sted, maastee navnlig til Lovudkastets § 13, blev tilføjet en Bestemmelse om, at Landsover- og Stadsrettens Virksomhed i Kjøbenhavn ikke blot skal vedblive, hvad angaaer civile Sager og den Retsvirksomhed, som nærmest staaer i Forbindelse dermed, men derhos udvides, hvad dens Jurisdiktion angaaer. Det er jo nemlig Meningen, at de 3 Virker ved Kjøbenhavn skulle ophøre som selvstændige Retskrebs, og at Jurisdiktionen i disse 3 Virker skal underlægges Landsoverretten. En lignende Bemærkning maatte da ogsaa gjøres med Hensyn til Kjøbenhavns Søs og Handelsret, der jo fortiden er indskrænket til Kjøbenhavn, men som vel derefter ogsaa burde omfatte de 3 nævnte Landkreds. — De Domstole, der skulle behandle kriminelle Sager, forsaavidt de ikke gaae ind under Rævningeretterne, ere i Lovudkastet kaldte Herreds- og Byretter; det forekommer mig, at denne Benaevnelse ikke vil være ganske rigtig,